

KORPA TAMÁS

Metapillanat XXX.

XXX.

Hradisko vrch (770 m)

*ez az autodidakta lomb,
hogy kitanulta az éjszakát, ami a kopárság, ami a felejtés,
lombról lombra. minden szót: az összes erogén zónát, amivel
szólították. hangfalakból sem szól tisztábban a szél,
mint ebből a lombból, a lomb tömbjéből e tömbön át.
szórd be poloskával. elhallgatod, elhallgatsz. a hallgatás
hallójárataidat önti el, majd a Hátsó Szándékok Termeit.
tobozokkal dauerolt lomb.
egy kis eróziós patina a törzs alján, porhanyós.
a többi odafönt suttogás, levélzaj, függő beszéd, adminisztráció.
a suttogás érdessége, hűvöse, amint lassabban jár
a levegő körülötte. mert az elavult lombot beszántják és felsózzák
helyét. valami lassú áradás kellene most a párnázott ujjbegyekig,
hogy átfussák újra e sorokat. és a sorok szűk torkán át
befolyjanak a lomb korrektúrájába.*

XXX.

Cukrová homola (405 m)

*és ez a Bach-korong. mintha egy régi kút
köfedelére tolnád rá a hangfogó tűjét, hogy lejátssza
a mélység finomszerkezetét. majd olyanokat kérdezz vissza, hogy
milyen akusztikája lehet az arcüregnek,
ha a belső hang megkondítja magát, időnként.
de most bagyd le magadtól a füled, és engedd,
hogy megkeményedjenek a dobhártyáid, hogy berekesszenek,
és agyonhallgatott héjakként hulljanak a lábaid elé.
az ismerős hangok, ahol a holtpontok értek, most
nincsenek veled. járókelőkkel körülvéve egy hang,
mint egy baleset, nem érdekes. észrevétlen zajlik
a zenekari árok melletted a februári fagyban.*

XXX.

Krkavcie skaly (590 m)

*korpa tamásné. volt, aki alighogy szabadult e névből,
olyan egyedül maradt vele, mintha ráesteledett volna,
vágatlanul, mert szüntelen. mihelyt kijebb lép
belőle, mihelyt belegondol, elmellőzi csak, mellébeszél.
mellette kopár, karamellásra olvadt tisztás. vagy a feltört
paplan. vagy a sejtések parkja, szótlantul.
legyen jelen, ha már nem jelent. arca külterülete
társa szemében jelen volt. arca homályos, nem esik egybe
töprengéseivel. igen, de ha beleront a saját habotájába.
igen, de ha feldül minden dátumot. igen, de ha kisegíti
e testbeszéd. igen, de ha testbeszéde valaki máséra ütött.
igen, de ha levetkőzi és kiakasztja, hogy lepje be a hó.
igen, de ha nincsen ha és nincsen hó.*

XXX.

Hradisko vrch (770 m)

*a többi odafönt levélzaj, mozgásérzékelő. az ágak
barkóbája a szél nevére, színmagyar, édesmindegy, azt mondják.
a levélnyelek remegése. mintha egymás szinonimái
volnának.*

XXX.

Krkavcie skaly (590 m)

*és eljön a feltámadás napja. a Dobsinába elszármazott ezüstfenyő
vágatlan kibajt, szórakozott-tétova menyasszony.
takaróágai alatt minden út jól járható. zivatartérképeket
böngészszél hiába. és eljön a feltámadás napja.
a szájak kapuin ki-be jár ez a kétnemű szó, jézusmária.
a szájak kapuinál mintha egy logopédus állna őrt.
szemellenzők koponyatípusok szerint lerázva.*

XXX.

Turniansky hrad (350 m)

*csak mellé érkezni. nem pont oda, köré.
a környékére csak.
valaki odahordott egy ülőgarnitúrát.
talán kitatarozta lent a házát, és ezt felvonszolta oda.
nem látom egyben: mikor és mi történt.
mint egy átaludt kérdés után, ha csak a válaszra ébredsz,
nem érted, de hallgatsz rá.
mint egy lekésett mondat, amire nem szállsz fel,
hanem vársz egy következőt. csak mellé érsz.
belevakuzol az erdőbe tiszta erővel, majd távolodsz,
az ideális íven.*

XXX.

Na Skale (630 m)

*diktafonra vettem a Blatnica vizének
tonikos locsogását azon a hét négyzetméternyi fanyar
szobatiszta mészkőfalon Na Skale felett*

